

fylva suis iterum folijs rediviva superbit :
parturit almus ager ; pinguntur floribus arva :
conciliatq; suo spem vinea grata colono.

Sic quoq; Sortis heræ rabies non usq; procellis
horrifonis instat, servatq; irata tenorem :
nec tam adeò gravis est unquam ; quin commoda secum
non quædam ferat : ac luctus longinqua frequentis
tædia, læticiæ tandem dulcore serenet.

Nam mala sæpè bonis dant cursum, & cardine verso
sunt bona caussa malis : expertis credere fas est.

Te nunc te intueor Zittavia nobilis : hanc tu
fortunam experta es : memori iam pectore servas
tertia ut in cineres correpta resederit Urbis
pars flammis, gemina & iam tum vice mœsta pavefcis.
Vix ubi disiectas moles, convulsaq; saxis
fata crexisti (cum iam duo lustra revolvens
Sol pater auricomus bigis afflaret anhelis :)
ecce novam intentant tibi Fata (ò horrida) cladem.
Visa tuam nuper contagia dira per Urbem
serpere, permultos hominum demittere leto :
sæviti atrox Lachesis, luctu Libitina frequenti
compita lata replet : resonant plangoribus ædes.
Hic patriæ Patres deflent : hic morte peremtum
præfectum sacris Vatem : qui carmine docto
grata DEO templis resonârat, ad alitis instar
frondea quæ cantu mulcet virgulta sonoro.
Et nunc æthereas tranans volitavit ad arces :
& stipante choro aligerum modulamina pangit.
Te quoq; Apollinea insignem doctissime lauru
GALLE, manu medica, terræq; potentibus herbis,
qui tabe infectis producere fata solebas,
nec Musarum artes, nec Apollinis infula texit.
At nunc Archiatri ad latus Israëlis adhærens
divinæ agnoscis Panacææ pharmaca, & usum.

B

Quid me-